

Sláma v botách - Bobek, Pavel

1. To Já vždycky žil jen v rámusu měst
a milióny prošel jsem jich na mou čest
nebudu lhát smíte se smát
já dál slámu v botách mám.

I můj krejčí povídá vy jste podivný typ
a ukažte mi někoho, kdo umí šít líp,
ať mám třeba frak, ať se do parády dám.
já dál slámu v botách mám.

Ref. Tohle dávno už vím, z toho úniku není,
kdyby stal se i div, tak málo se změní,
vždyť vím, kdybych měl mít kdoví jaké jmění,
já dál slámu v botách mám.

2. Ten kdo potká mě, ten pozná hned,
jak málo se hodím pro ten nablýskaný svět,
čím to je, že ať dělám, co dělám, přísahám
já dál slámu v botách mám.
Já vím, že se ryba nesmí nožem jíst,
umím báječně psát, taky báječně číst
a čím víc se snažím, tím prozrazuju sám
já dál slámu v botách mám.

Ref. Tohle...

3. Já se v městě narodil, tady žiju moc let,
ale s venkovanem odjakživa si mě každý plet,
proto jsem se dneska s tímhle svěřil právě vám
já dál slámu v botách mám.
Chtěl bych se s někým vzít, ale pořád nemám s kým,
ono někdy nestačí mít sako jako manekýn
čím to je, že ať dělám co dělám přísahám
já dál slámu v botách mám.

Ref. Tohle...

4. Teď už dávno je mi fuk, co si kdo povídá
když jsem takový tak prostě i s tím se dožít dá
nebudu lhát smíte se smát
já dál slámu v botách mám.
Žiju jako venkovan v bytě nad hlavní třídou
to jsem já co si ho děti na zeď malují křídou
a tak říkám všem i těm co ještě přijdou
já dál slámu v botách mám.